Lofrede voor Prof. Dr. Hendrik J. Kockaert

Bij de uitreiking van de Stevin-penning voor zijn verdiensten voor de terminologiewetenschap

---

Geachte aanwezigen,

Beste Hendrik,

Simon Stevin, naar wie deze penning is genoemd, wilde in de 16de eeuw aantonen dat het Nederlands zich leende voor het beoefenen van wetenschap.

Hij begreep dat een vakgebied pas vorm krijgt wanneer het over eigen woorden beschikt: woorden die duidelijk en precies zijn en waarvan de betekenis door vakgenoten wordt gedeeld.

Termen, met andere woorden.

Pas in de 20ste eeuw ontstond de terminologiewetenschap als zelfstandig vakgebied. Zoals we weten, legt zich deze discipline toe op de wetenschappelijke studie van termen.

De terminologiewetenschap kent talrijke prominente vertegenwoordigers

Wie vandaag in naam van Simon Stevin een penning uitreikt voor verdiensten in dat bijzondere vakgebied, vindt in prof. dr. Hendrik Kockaert een waardige laureaat.

Het is mij dan ook een groot genoegen hier enkele woorden van waardering aan hem te mogen wijden.

Voor wie Hendrik nog niet mocht kennen — hoe onwaarschijnlijk dat ook is — stel ik hem graag kort voor.

Hendrik studeerde van 1981 tot 1985 Romaanse filologie aan de KU Leuven.

Daarna zette hij zijn eerste stappen in de wereld van de terminologie:

Van 1985 tot 1988 werkte hij in Luxemburg bij de afdeling Terminologie en Vertaling van de Commissie van de Europese Unie, eerst als stagiair en vervolgens als terminoloog.

Daarna bracht zijn loopbaan hem naar het zuidelijk halfrond.

Van 1988 tot 1999 doceerde hij Frans, zakelijk Frans, algemene linguïstiek, economisch Frans en fonetiek aan de Universiteit van Eswatini.

Aanvankelijk was hij er werkzaam als deskundige, uitgezonden door de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand (VVOB).

Na een jaar onderbreking, waarin hij opnieuw als terminoloog voor de Europese Commissie werkte, keerde hij terug naar de Universiteit van Eswatini.

Ondertussen promoveerde hij aan de Universiteit van Johannesburg; in 1996 behaalde hij zijn doctoraat met een proefschrift over akoestische fonetiek en accentreductie.

Van 1999 tot 2000 verbleef hij in Ierland, waar hij werkte als terminoloog en vertaler bij Brink International, een bedrijf gespecialiseerd in vertaling en lokalisatie.

In 2000 keerde Hendrik terug naar Vlaanderen en ging hij aan de slag als docent Frans aan de toenmalige KVH, op de campus Sint-Andries in Antwerpen.

Van nabij maakte hij er de opeenvolgende hervormingen en naamsveranderingen mee:

van de hogeschool voor vertalers en tolken naar Lessius, vervolgens Thomas More en uiteindelijk de integratie als campus van de Faculteit Letteren van de KU Leuven.

Na een intermezzo als decaan van de nieuwe campus Sint-Jacob, een functie die hij van 2015 tot 2018 bekleedde, trok Hendrik opnieuw de wereld in.

Van 2018 tot 2021 was hij in Doha, Qatar, directeur Vertaal- en Tolkwetenschappen aan de Hamad Bin Khalifa University.

In 2021 keerde Hendrik definitief terug naar de KU Leuven, waar hij opnieuw aan de slag ging op campus Sint-Jacob.

Vandaag coördineert hij er de masteropleiding Vertalen en doceert hij Franse taalkunde, terminologie, financieel vertalen en vertaaltechnologie.

Hendrik is uiteraard veel meer dan ‘alleen maar’ docent en wereldreiziger.

Naast zijn onderwijsopdracht is hij actief als onderzoeker, coördinator van Europese terminologieprojecten, redacteur van wetenschappelijke publicaties, auditor en officieel door de European Certification and Qualification Association (ECQA) gecertificeerd opleider van professionals in terminologiebeheer.

Daarnaast speelt hij een belangrijke rol in de internationale normalisatie van terminologie.

Binnen ISO/TC 37, de technische commissie voor terminologie en andere taal- en inhoudsgerelateerde bronnen, bekleedt Hendrik verschillende functies:

Hij is voorzitter van de werkgroep 3 van ISO/TC 37 en projectleider van de werkgroep 5 van ISO/TC 37 die de ISO norm ontwikkelde voor het gebruik van UML-notatie in terminologiewerk.

Daarnaast is hij ook lid van het Bureau voor Normalisatie (NBN) in België.

Sinds november 2025 is Hendrik bovendien voorzitter van de ad-hocgroep *Educational applications for ISO/TC 37 standards*.

Deze groep wil de ISO/TC 37-normen beter bekendmaken en het gebruik ervan stimuleren in de academische wereld, de publieke sector en het bedrijfsleven.

Als erkenning voor zijn bijdragen aan de internationale normalisatie tussen 2005 en 2025 ontving Hendrik Kockaert tijdens de jaarlijkse werkvergaderingen van ISO/TC 37 in Takamatsu (Japan) drie onderscheidingen voor zijn inzet gedurende 20 jaar.

Ook in eigen land werd zijn inzet bekroond. In november 2025 ontving hij de NBN-prijs in de categorie *Non-profitorganisaties, universiteiten of*

overheidsinstanties, als erkenning voor zijn uitzonderlijke bijdrage aan de normalisatie.

Beste Hendrik,

Er blijft maar één conclusie over: jij hebt de Stevin-penning meer dan verdiend!

Met deze onderscheiding eren we vandaag jouw bijzondere verdiensten voor het terminologisch onderzoek van de voorbije veertig jaar, je internationale engagement en je cruciale rol in de ontwikkeling en implementatie van ISO-standaarden.

Van harte proficiat met de Stevin-penning, Hendrik!

(*Lofrede uitgesproken door Cornelia Wermuth op de TiNT-dag van 13 november 2026)*